

Šios knygelės herojai:

Profesorius Habakukas
Tibatongas moko
žvėrelius kalbėti. Tačiau
jie vis dar padaro vieną
kitą klaidą. Ar sugebėsi
atspėti, ką jie sako?
Patariame skaityti
garsiai.

Timas Rašaliūnas pas
profesorių Tibatongą
apsigyveno tada, kai
dingo jo tėvai.

Urmelis sako
ne „karalius“,
o „taralius“.

Vucė
dažniausiai
sako „iof“.

Vava sako ne „liežuvis“,
o „liezuvis“.

Jūrų dramblys Liūdnulys dažnai sako „io“.
Jeigu jo nesuprasi ir sakinio gale pamatysi
žvaigždutę*, atsiversk p. 80.

Pingvinas Pingas
sako ne „kriauklė“,
o „kviauklė“.

Šušas sako
ne „aš“, o „iaš“

Samis dirba
karaliui Šnipštui.

Karalius Šnipštas taip pramintas,
nes iš jo siekio išsaugoti sostą
išėjo šnipštas. Jo pavaldiniai
nebenorėjo karaliaus.

1. Ledkalnis

Ryto saulės spinduliai žadina Titivu salą.

Pingvinas Pingas krypuoja į mokyklą.

Netrukus prie jo prisigretina Vava.

– Gevai ivsimiegojai? – klausia

Pingvinas Pingas.

– Pelsiklausciau. Naujame būste

visada gelai miegu, – atsako Vava. –

Į milziniską kliauklę. Netyšia ladau ant

jūros klanto, – radiniu didžiuojasi Vava.

– Kviauklę! Noviu ją tuoj pat
pamatyti! – sušunka Pingvinas Pingas.

Bičiuliai apsigręžia ir kulniuoja
atgal prie jūros. Laimė, profesoriaus
Tibatongo žvėrių mokykloje pamokos
neprivalomos.

Jūrų dramblys Liūdnulys kaip
paprastai vienišas drybso ant
uolų rifo. Nuo kranto
jis vos matosi.

Bet užtai puikiai girdisi. Jis vėl traukia
liūdnas dainas:

– loch, kioip ioš liodžio! Ašariom –
o-jiooo – spriongstio!*

– Liūdnulys man tvukdo miegoti! –
bamba Pingvinas Pingas.

Jie stovi priešais naujuosius Vavos
namus.

– O man netlukdo. Ziūlėk, stai tuoj
uzdalysiu kliauklę, – Vava užvožia ir tada
vėl atveria viršutinę geldele.

– Aš ivgi noviu tokios kviauklės! –
kvarkia Pingvinas Pingas.

Ir tuoj pat leidžiasi panašios ieškoti.
Tačiau staiga sustoja it įbestas. Kaip
ir Vava spokso į horizontą. Salos link
artinasi milžiniškas ledo kalnas. Netoli
kranto įstringa smėlyje.

Pingvinas Pingas porą sykių panyra
šalimais. Tada suklinka:

– Čionai kažkas užšalęs! Gal kviauklė?
Gveičiau! Pakvieskite pvofesovių!

Užduotis

Pingvinas Pingas, Vava ir Liūdnulys švepluoja.
Kaip šie žodžiai skamba iš tikrųjų?

Nepaplastai

gvažiai

piorskioitioi

Atsakymas: _____
_____!

2. Stiprus kaip traktorius

Profesorius Tibatongas iki blauzdų įbrenda į jūrą. Jis apžiūrinėja stebuklą iš ledo.

– Profesoriau! lof! – širsta Vucė. – Bent jau šlepetes nusiaukite!

– Šį ledo kalną reikia ištraukti į krantą. Antraip jis ištirps ir tai, kas viduje, liks po vandeniu, – paaiškina profesorius.

– Gal Liūdnulys jį galėtų pastumti, – pasiūlo Timas Rašaliūnas. – Jis stipresnis už traktorių.

Šušas nuplasnoja link uolos. Tačiau
Liūdnulys tik niūriai purto galvą:

– loch, ioš liodnas! lo kioi diorbio,
nioišeina liodioti, sioprantio?*

Ne, šito Šušas nesupranta. Galiausiai
jam pavyksta Liūdnulį įkalbėti.

Centimetras po centimetro jis išstumia
ledo luitą į krantą.

– latsargiai, diar suduš! – kranksi Šušas.

Pagaliau ledkalnis sausumoje. Saulė spindi, ir jis tirpsta. Galop smėlyje lieka gulėti tik kiaušinis, išmargintas baltomis ir pilkomis dėmelėmis.

– O! – netenka žado profesorius. – Man atrodo, čia kvepia dideliu atradimu!

– Sakai, nuo saulės šilumos iš kiaušinio kas nors išsiris? – klausia Timas Rašaliūnas.

– Ne, tam reikėtų kokio nors gyvūno šilumos. Tokios, kokią skleidžia jo mama, – atsako profesorius.

– Kas cia dabal? Jis saltutėlis! – nusipurto Vava.

– Aš galiu ištisas valandas
gulėti ant ledo, – giriasi
Pingvinas Pingas.

– Tu esi miažytis, –
pabrėžia Šušas.

Visi sužiūra į Vucę.

– Aš tai jau tikrai jo
neperėsiu! – kriuksi pasipiktinusi Vucė.

Galų gale žvėreliai nutaria perėti
pakaitomis.

Liūdnulys jau seniausiai vėl kiurkso
ant savo uolos.

– Ak! – prisimena profesorius. –
Taip jam ir nepadėkojau.

Užduotis

Kas gyvena Titivu saloje? Sujunk vardus su knygelės herojais.

Pingvinas Pingas

Timas Rašaliūnas

Liūdnulys

Vava

Profesorius

Vucė

Šušas

